

Burgonya még mindig kevés van, tehát az ára is emelkedett; két korona literre. Három-négy krumpli egy liter . . .

Egyébként panaszra igazán nincs ok, van minden a piacon. Amit akar az ember.

Gyermekbemutató hétköznapokon.

(Saját tudósítónktól.) A munkásbiztosító pénztár szerény épülete hivalkodó díszítése dacára sem tűnik már nagyon szemünkbe. Megszoktuk a Tisza Lajos-körutnak ezt a furcsa kis házát, amelyben a közismert kórházi szag fogad, amint a kapu belépünk. Megyünk fel az emeletre, ahol az egyik orvosi szobában dr. *Turcsányi Imre* kedves előzékenysége folytán jelen lehetünk az itt már régebbi idő óta meghonosított gyermekbemutatók egyikén. A folyosón mamák, dajkák és nagymamák körül apróságok. Akad közöttük nagyobbacska gyerek is, van egy, aki 15. életévét tapossa, a legtöbb azonban 1—3 éves. Nem mondhatni, hogy ünnepi csönd ül meg az épületnek ezt a szakaszát. Az egyik gyerek sir, a másik kacag, a harmadik a nagymamát szekirozza a negyedik enni kér, az ötödik a doktor bácsitól fél. Vannak a gyerekek vagy negyvenen, úgy hallom, sokkal többen is szoktak lenni ezeken a szép és szent hétköznapokon, amelyeken a gyermekmentés áldásos munkáját végzi esendben és fáradhatatlanul dr. *Turcsányi*.

Mindenek előtt fel kell jegyezni, hogy az így rendszeresített gyermekbemutatókon nemesak pénztári tagok gyermekeit vizsgálják meg. Kelltet erre a célra egy helyiség. Az a munkásbiztosító épületében készen állt. *Turcsányi* pénztári orvos. Rendszeresítette tehát itt, a hivataltól rendelkezésre bocsájtott helyiségben a rendelt minden szegény számára. A különbség csak az, hogy nem félórát tölt itt, hanem két órát, nemesak a pénztári tagok, hanem minden szegény beteg gyermekét menti meg, ha megmenhető, amikor hozzá viszik. Ez a különbség nyilvános életünk minden vonalán megérdemelne a legszeleesebb körü liberálizmust, amely itt pompásan érvényesül. Ha orvosság kell, megírja *Turcsányi* a receptet, a patikus féláron szállítja a gyógyszert és ezt a félárat is kifizeti a szegény asszony helyett, akinek az ura hadban van, a központi bizottság. Ha tej kell, ad *Turcsányi* mindjárt a rendelésnél utalványt, amelyért a Központi Tejesarnok akármelyik üzlete kiszolgáltatja a tejet és fizeti a *Stefánia*-szövetség. Cukrot, szacharint, tápszereket, kakaót, kávétermészetben kapnak a rendelésnél a felek, beszerezte valamennyit a *Stefánia*-szövetség.

Kezdődik a rendelés, amelynél két rokonszenves nő segédkezik a főorvosnak. Minden gyerek alapos megvizsgálás alá kerül. Tartózkodni akarunk a tulsötét színektől, de az életet akkor varázsolhatjuk erre a papírra, ha megírjuk őszintén, hogy sok a vérszegény és angolkóros gyermek. Van csöppség, aki esont és bőr. Már nem sir, csak nyög fájdalmasan. Lehet-e rajta még segíteni? A legtöbb — vérszegénysége miatt is — hajlamos a tüdővészre. *Turcsányi* valamennyit sorra vizsgálja. Rendel és ad nekik, ami a gyerek gyógyításához szükséges. De ki adhat annyit, hogy a szülőknek pénzük legyen egészséges lakásra, a mai drágaság mellett jó élelemre egész éven át?

Ez a meg gondolás vezetett a szünidei gyermektelep eszméjéhez. Biztosítani kell legalább a nyáron át, hogy a legszegényebb szülők gyermekei jó levegőn és jó táplálékon lehessenek. Az idén két, esetleg három helyen kell felállítani szünidei gyermektelepet. Az egyik Ujszegeden lesz, a strandfürdő mellett, itt helyezik el majd az an-

A gyümölcspiacon is. Mindenütt. Csak a zsebben legyen pénz, sok pénz. Mert, hogy aki fölmegy a piacra, azt kirabolják teljesen, az szent. Elvégre is, az állam nem védelmi meg mindentől az embert. Nem igaz?

golkóros és vérszegény gyermekeket. A gyermekbemutatókon már írja is össze *Turcsányi*, akiket ide multhatatlanul fel kell venni. A szükséges berendezés — a katonaság jóvoltából — megvan, nem kerül pénzbe. A gyerekek ellátására azonban sok pénz kell. Sosem csalódtunk, amikor a szegedi társadalom megértésére és áldozatkészségére appelláltunk. Minek ezt az ügyet sok szóval ajánlani? Babák és kicsinyek szálmass sorsa kit nem indítaná meg? Van-e ember, akit a kérdés társadalmi, gazdasági és állami jelentősége meg ne ragadna és ha van, nem sebz-e szíven ezeknek a csöppségeknek sorsa, akik jobban tápláltak lennének, ha a háború nem csigázta tulmagasra az árakat, ha az apjuk itthon van és keres és nem a fronton küzd, vagy már halott.

Adakozzék mindenki a szegény szegedi beteg gyermekeknek. Minden legkisebb adomány életet segít megmenteni. Mindnyájan tudjuk, hogy mennyit adott már a legkülönbözőbb jótékony célokra a szegedi társadalom. Ujabb adományait mégis fölemelt fővel és bátran kérjük. Nem volt még mozgalom, mely nemesebb ügy szolgálatába szegődött volna. És nem volt még cél, mely inkább parancsolta volna mindenkire, hogy erszényét megnyissa.

Eddig a következő adományok érkeztek a szünidei gyermektelep céljaira a *Délmagyarország* szerkesztőségéhez:

Szegedi Kenderfonógyár	400
Back-malom	300
Magyar Kender- és Lenipar	300
Szeged-Csongrádi	200
Szegedi Hitelbank	100
May Gyuláné	100
Várnay Dezső	100
Kereskedelmi és Iparbank	50
Neu Ernő	50
dr. Orkonyi Ede	25
Gyöngyös-jelige	25
Pásztor Janesi és Pisti	20
Geinler Jenő	10

Összesen 1680

Az adományokat dr. *Orkonyi Ede* kuriai bírónak adjuk át, aki dr. *Turcsányi*val berendezi és vezetni fogja a szünidei gyermektelepet.

Egy gyorsfényképet a sokból. Cigányasszony jön sorra gyermekbemutatón. Hurutos a kislia, aki husos, jól megtermett gyerek. Megvizsgálja *Turcsányi* és kérdi az öregkor küszöbéhez ért asszonyt:

- Hány gyereke volt?
- Tizenkettő.
- Mind ilyen erős, mind fölnevelte?
- Nyolcat, főorvos ur.
- Az ura katona?
- Igen, kérem. A múlt héten itthon volt szabadságon.
- Aztán mit hozott magának?
- Egy gyereket, kezit csokolom, ha az isten is úgy akarja.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.

HIREK

0000

A szegedi honvédnep.

Most van legteljesebb pompájában az ujszegedi Erzsébet-liget. Estenden, ha a nyugati égboltról a paloták tetején átszórja aransugarát a lenyugvó nap, olyan ez a nagy, díszes park, mint egy fényben uszó tündérkert. Ha pedig belejutunk, akkor szinte elkábulunk a különféle illattól, melyek versenyre kelve egymással, nyújtják felénk a kellemes, édes élvezetet.

Most virágozik a hárs és a vadgesztenye. Megejtő, gyönyörű illatukkal körülfolylják az embert a szellővel játszó levelek lágy zenével kedveskednek, a pihenőre térő madarak még beleszólnak a bájos koncertba s ezek így együttvéve, az erdő titokzatosságával és varázsával megragadják a gondba merült lelket és marasztalják: még ne menj, még pihenj, élvezd a nyár szépségét, a fák ozonát, a liget hűvösségét, oh, mert oly közel a hervadás, amikor mindennek vége, amikor a színt sárgára festi be az elmulás . . .

Ebben az évben most vasárnap lesz legszebb a liget. A *honvéd-nep* ragyogó délutánjára haza szállnak a hősök lelkei a távoli harcterek egyre laposodó sirjaiból és a virágok illatával a falevelek csevegésével, a madarak vidám dalával, mintha újra életre ébredtek volna, hívni fogják Szeged népét: jertek, jertek emberek, hozzátok el a szívetek kincsét, töröljétek le pilláitokról a könyveket, melyek értünk, szép ifju, deli honvédekért sajtolt ki lelketekből a halál fájó érzése és mulassatok, játszatok ma a mi emléktünkre, a mi gyászbaborult özvegyeink és árváink javára . . . Az özvegyi fátynak és az árvaságnak nagy a szomorúsága és nehéz minden perce, ezt vigasztaljátok meg és ezt könnyítsétek meg azokkal a fillérekkel, amelyek gazdagítani fogják a szegedi 5-ös honvédek özvegyeinek és árváinak segítő-alapját . . .

És ezen a szép nyári délutánon meg fog indulni a város apraja-nagyja, keresni fogja a vidám élvezetek között a fényes oltárt, ahol megilletődve teszi majd le filléreit a legszebb, a legnemesebb jótékonyosság nevében. Mert van-e ennél nemesebb, szebb adakozás: megfizetni azoknak, akik nótás ajakkal, bokrétás, szallagos katonasapkával, a bátorság szent érzésével vonultak el előttünk három év óta mündsűrűbb oszlopokban oda, ahol a halál borzalmas munkája közben az ágyuk és gépfegyverek bömböltek és kattogták az elmulás legszomorubb halotti-énekét? . . . Van-e szebb adakozás: megfizetni a hazáért megsemmisült ifju életet? . . . Mert most azt fogja Szeged népe megfizetni. Az értünk elcsendesedett szívek csekély díját fogja megváltani mindenkinek, aki az ujszegedi rózsaligetbe elviszi fölös krajcárjait a fekete fátynalba bevont ragyogó oltár aranytálcajára.

És ezen a szép nyári délutánon tisztalelkű kedves asszonyok és lányok fogják *Nágel* Manóné urasszony vezetésével fogadni a megilletődve jövő embereket és mindjárt az első negyedórán meggyőzik